

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Tiesāšanās Procedūras](#) > [Civillietas](#) > [Pierādījumu Iegūšana](#) > Malta

Pierādījumu iegūšana

Saturu nodrošina

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Pierādīšanas pienākums

1.1 Kādi ir pierādīšanas pienākuma noteikumi?

Pierādīšanas pienākums ir personai, kas izsaka apgalvojumu; to nosaka Tiesu organizācijas un civilprocesa kodeksa (*Kodiči ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili*) 562. pants: "fakta pierādīšanas pienākums visos gadījumos ir tai pusei, kura to apgalvo".

1.2 Vai pastāv noteikumi, kas atbrīvo noteiktus faktus no pierādīšanas pienākuma? Kādos gadījumos? Vai ir iespējams iesniegt pierādījumus, lai pierādītu, ka kāds juridisks pieņēmums, nav pareizs?

Jā, šādi noteikumi pastāv, un tos var atrast Tiesu organizācijas un civilprocesa kodeksa 627. un turpmākajos pantos. 627. pantā minēti dokumenti, kurus var iesniegt kā pierādījumus un kuriem nav nepieciešams cits autentiskuma pierādījums, to skaitā:

- Maltas valdības tiesību akti, kurus parakstījis ministrs vai tās nodaļas vadītājs, kas tos ir izdevusi; minēto amatpersonu prombūtnes gadījumā tos paraksta vietnieks, asistents vai nākamā amatpersona pēc ranga, kurai ir tiesības šādus aktus parakstīt;
- Maltas valdības visu departamentu reģistri;
- visi publiskie dokumenti, kurus parakstījušas kompetentās iestādes un kuri publicēti Maltas oficiālajā vēstnesī;
- Maltas valdības tiesību akti, kuri ir drukāti ar valdības pilnvarojumu un ir atbilstoši publicēti;
- Maltas tiesu un baznīcas tiesu akti un reģistri;
- valsts reģistrācijas biroja un zemes dienesta izdotie sertifikāti;
- jūras protesta akti, kas sastādīti saskaņā ar Civiltiesas Pirmās palātas pilnvaru;
- citi dokumenti, kas minēti Tirdzniecības kuģu likumā (to skaitā reģistrācijas sertifikāti, kurus parakstījis sekretārs vai cita pilnvarota amatpersona, un visa pārējā informācija, kas ir tāda reģistrācijas sertifikāta noraksts, kuru parakstījis sekretārs vai cita pilnvarota amatpersona).

Ir arī citi dokumenti, kurus var uzrādīt un uz kuru saturu neattiecas pierādīšanas pienākums, tomēr ir jāpierāda to autentiskums. Tie ietver:

- ikvienas tādas valsts iestādes vai organizācijas aktus un reģistrus, kura ir likumīgi atzīta vai kuru ir atzinusi valdība;
- draudzes aktus un reģistrus, kas saistīti ar dzimšanu, laulību un nāvi, kā arī rīcību saskaņā ar likumu draudzes priesteru klātbūtnē;
- Maltas valsts notāru izdotus aktus un reģistrus;
- tirgotāju grāmatvedības žurnālus, kas vesti saskaņā ar likumu, — tikai attiecībā uz jebkuru komerciālu vienošanos vai citu komerciāla rakstura darījumu;
- publisko brokeru grāmatvedības žurnālus, kas vesti saskaņā ar likumu, — attiecībā uz jebkādu darījumu, kas bijis noslēgts starp līgumslēdzējām pusēm saistībā ar komercjautājumiem.

Var uzrādīt pierādījumus, kas ir pretrunā ar šā veida dokumentu saturu.

Neatkarīgi no šiem dokumentiem pastāv vēl kāda prezumpcija, ko regulē 16. nodaļa Maltas Tiesību aktu krājumā, Civilt kodekss, t. i., ka laulībā dzimuša bērna tēvs ir sievas vīrs. Iespējams pierādīt, ka šī likumīgā prezumpcija vairs nav spēkā, iesniedzot ar zvērestu apliecinātu prasības pieteikumu Civiltiesā (Ģimenes nodaļā) un uzrādot pierādījumu, kas apliecina, ka šāda prezumpcija nav spēkā esoša.

1.3 Kādā apmērā tiesai ir jābūt pārlicinātai par kādu faktu, lai tā varētu pamatot savu spriedumu ar šo faktu?

Lai pasludinātu spriedumu civillietās, tiesai ir jābūt pārlicinātai, ka ir sniegts pietiekami daudz pierādījumu iespējamības izvērtēšanai.

2 Pierādījumu iegūšana

2.1 Vai pierādījumi vienmēr jāiesniedz kādai no lietas pusēm, vai arī atsevišķos gadījumos tiesnesis var iegūt pierādījumus pēc savas iniciatīvas?

Ikvienai lietā iesaistītajai pusei neatkarīgi no tās tiesībām ir ļauts liecināt pēc sava lūguma, pēc citas lietā iesaistītās puses lūguma vai pēc tiesas uzaicinājuma *ex officio*. Kad procesu uzsāk pēc pieteikuma, kas apliecināts ar zvērestu, ir jāizveido liecinieku saraksts. Tas pats attiecas arī uz atbildi, kas apliecināta ar zvērestu, — ir jābūt iekļautam šim liecinieku sarakstam. Tikai tad, ja puse vēlas uzrādīt liecinieku, kas šādā veidā nav norādīts, jāiesniedz attiecīgs pieteikums.

2.2 Ja kādas puses lūgums pieņemt pierādījumu tiek apmierināts, kas noteik tālāk?

Līdzko pieteikums pierādījumu iegūšanai ir pieņemts, lieciniekus izsauc uz tiesu ar pavēsti, kas izdota pēc tās puses pieteikuma, kura vēlējies šādu uzklauššanu. Lūgumu par šādas pavēstes izdošanu var izteikt vārdiski Miertiesā (Maltā) un Miertiesā (Gozo) to zemākstāvošajā jurisdikcijā.

2.3 Kādos gadījumos tiesa var noraidīt puses lūgumu pieņemt pierādījumu?

Tiesa var noraidīt puses pieteikumu gūt pierādījumus, ja uzaicinātā persona ir advokāts, advokāta palīgs vai priesteris. Turklāt neviena persona, kura piedalās uzklauššanā, nevar būt par liecinieku tajā pašā lietā. Tomēr tiesai ir tiesības brīvi izlemt šo noteikumu neievērot noteiktos gadījumos, ja šādai rīcībai ir pamatots iemesls. Tādos gadījumos piemēro arī īpašus likumus, kas regulē ar likumu noteikto slepenības saturu un nepieļauj noslēpuma un konfidencialas informācijas atklāšanu. Turklāt lūgumu var noraidīt, ja tiesa uzskata, ka liecinieks nav atbilstošs.

2.4 Kādi ir dažādie pierādījumu veidi?

Var uzrādīt triju veidu pierādījumus: dokumentus, mutiskas liecības (*viva voce*) un ar zvērestu apliecinātas rakstveida liecības.

2.5 Kādas ir metodes, lai iegūtu pierādījumus no lieciniekiem, un vai tās atšķiras no metodēm, kādas izmanto, lai iegūtu pierādījumus no lieciniekiem, kas ir eksperti? Kādi ir noteikumi attiecībā uz rakstveida pierādījumu un eksperta atzinuma/viedokļa iesniegšanu?

Vispārējais noteikums ir, ka liecinieku nopratināšana lietas izskatīšanas laikā notiek atklātā tiesas sēdē un *viva voce*. Tomēr likums paredz arī citas izmantojamas pierādījumu iegūšanas metodes:

- pierādījumus var sniegt ar zvērestu apliecinātu rakstveida liecību veidā, un tas attiecas gan uz tiem lieciniekiem, kuri uzturas Maltā, gan uz tiem, kuri ir ārzemēs;
- gadījumos, kad persona gatavojas atstāt Maltu, ir slima vai ir gados vecāks cilvēks, vai arī ja pastāv iespējamība, ka šī persona var nomirt vai kļūt nespējīga pirms lietas izskatīšanas, vai nevar ierasties sēdē, tiesa var iesaistīt tiesas palīgu, kas šo personu uzklauša. Tādos gadījumos lieciniekam uzdotos jautājumus kopā ar sniegtajām atbildēm sagatavo rakstiski un liecinieks paraksta dokumentu vai paraksta vietā ieviekl krustu;

- tiesa var arī iecelt papildu tiesnesi atsevišķa liecinieka uzklaušīšanai lietā, it īpaši gadījumos, kad liecinieks vecuma dēļ nevar iziet no mājām;
- ja liecinieks uzturas ārzemēs, advokāts var iesniegt pieteikumu uzklaušīšanai ar pieprasījuma vēstuli palīdzību (tiesiskās palīdzības pieprasījums). Puse, kura pieprasa šā liecinieka uzklaušīšanu, sagatavo rakstiskus jautājumus un norāda tās personas vārdu un adresi, kura ieradīsies šīs puses vārdā liecinieka uzklaušīšanas laikā;
- ja tiesa to uzskata par atbilstošu, tā var atļaut veikt liecinieka sniegto pierādījumu audioierakstu vai videoierakstu;
- tiesa var iesaistīt juridiskus ekspertus, pilnvarojot tos uzklaušīt lieciniekus un administrēt zvērestu nodošanu.

Kad pierādījumu savākšanā ir iesaistīts juridisks eksperts, tā rīcībā ir tādi paši līdzekļi kā tiesai.

2.6 Vai kādas noteiktas pierādīšanas metodes ir nozīmīgākas par citām?

Visi pierādījumu veidi ir uzskatāmi par vienādi svarīgiem.

2.7 Vai noteiktu faktu pierādīšanai ir obligāti jāizmanto noteikta veida pierādīšanas metodes?

Nē, tomēr vienmēr ir jāuzrāda labākie pierādījumi.

2.8 Vai lieciniekam saskaņā ar likumu ir pienākums sniegt liecību?

Jā, likums liek visiem uzaicinātajiem lieciniekiem liecināt. Tomēr lieciniekus nevar piespiest atbildēt uz jautājumiem, atbildot uz kuriem viņi varētu kļūt par kriminālvajāšanas subjektu.

2.9 Kādos gadījumos liecinieks var atteikties sniegt liecību?

Jebkuras tiesas lietā iesaistītās puses vīrs vai sieva ir kompetenti liecinieki, un viņiem var likt liecināt lietā pēc jebkuras puses lūguma. Tomēr vīram nevar likt atklāt neko, ko viņa sieva tam ir konfidenciāli stāstījusi viņu laulības laikā un otrādi, kā arī nevienam no laulātajiem nevar likt atbildēt uz jautājumiem, kas varētu padarīt otru laulāto par kriminālvajāšanas subjektu.

Pie citiem faktiem, uz kuriem attiecas atbrīvojums, pieskaitāmi arī tie, kas uzticēti advokātiem, advokāta palīgiem vai priesteriem. Tomēr gadījumā, ja advokāts vai advokāta palīgs gūst sava klienta piekrišanu vai priesteris gūst tās personas piekrišanu, kura viņam ir atzinusies, tos var iztaujāt par jautājumiem, kas kļuvuši viņiem zināmi (atzišanās priekšmets); advokātu un advokāta palīgu var iztaujāt attiecībā uz to, ko viņiem uzticējis klients saistībā ar lietu, un priesteri var izjautāt par faktiem, kas tam kļuvuši zināmi grēksūdzes laikā saskaņā ar grēksūdzes noslēpumu.

Grāmatvežiem, ārstiem, sociālajiem darbiniekiem, psihologiem un laulības konsultantiem bez tiesas rīkojuma nedrīkst likt atklāt informāciju, ko tie ieguvuši no saviem klientiem un kas ir profesionālais noslēpums, vai informāciju, par ko viņi uzzinājuši, pildot savus profesionālos pienākumus. Šī privilēģija attiecas arī uz tulkiem, kuri ir iesaistīti šādas slepenas informācijas nodošanā.

Liecinieki, kuriem ir saistošs nosacījums par profesionālo slepenību, nedrīkst atklāt noslēpumu un konfidenciālu informāciju, izņemot noteiktus apstākļus saskaņā ar sevišķu likumu, kas piemērojami attiecībā uz lietu.

2.10 Vai pret personu, kura atsakās liecināt, var piemērot sankcijas vai likt sniegt liecību piespiedu kārtā?

Ja pienācīgi uzaicināts liecinieks neierodas tiesā noteiktajā laikā, viņu uzskata par vainīgu necieņas izrādīšanā tiesai un nekavējoties notiesā un uzliek naudas sodu. Tiesa arī drīkst izdot rīkojumu par eskortu vai arestu, lai lieciniekam liktu ierasties tiesā un sniegt liecību nākamajā sēdē. Tomēr tiesa var atsaukt noteikto naudas sodu, ja liecinieks savu neierašanos spēj attaisnot, minot pamatotus iemeslus.

2.11 Vai ir personas, no kurām nedrīkst iegūt liecības?

Ikviena garīgi vesela persona var būt par liecinieku, ja nepastāv izņēmumi attiecībā uz tās kompetenci. Par liecinieku var būt persona jebkurā vecumā, ņemot vērā faktu, ka šī persona apzinās, ka sniegt nepatiesus

pierādījumus ir nepareizi.

2.12 Kāda ir tiesneša un pušu loma, uzklusot liecinieku? Kādos apstākļos liecinieku var uzklusīt videokonferencē vai ar citu tehnisku līdzekļu palīdzību?

Tiesa jebkurā puses vai pretējās puses nopratināšanas brīdī var uzdot lieciniekam jebkuru jautājumu, ko tā uzskata par nepieciešamu vai lietderīgu. No otras puses, ikvienai lietā iesaistītajai pusei neatkarīgi no tās tiesībām ir ļauts liecināt pēc sava lūguma, pēc citas lietā iesaistītās puses lūguma vai pēc tiesas uzaicinājuma *ex officio*.

Lietās, kurās iesaistīti nepilngadīgie, tiesnesis uzklusa nepilngadīgo *in camera*, vai arī viņa uzklusīšanai tiek nozīmēts advokāts bērnu lietu jautājumos.

Lieciniekus, kuri dzīvo ārpus Maltas, uzklusa ar videokonferences palīdzību.

3 Pierādījuma izvērtēšana

3.1 Ja puse liecību ieguvusi nelikumīgi, vai tiesai ir kādi ierobežojumi sprieduma pieņemšanā?

Ja pierādījumu iegūšanai nav izmantoti nelikumīgi līdzekļi, sprieduma sagatavošanas laikā uz tiesu neattiecas nekādi ierobežojumi. Vienīgais izņēmums ir tāds, ka tiesa parasti neievēro faktus, kurus liecinieks sakās esam uzzinājis no citiem, vai faktus, kurus sniegušas citas iesaistītās puses, kuras var atbilstīgi liecināt.

3.2 Ja esmu viena no lietas pusēm, vai mans paziņojums tiks uzskatīts par liecību?

Jā, tiesa pieņem lietā iesaistītās puses sniegtās liecības.

4 Vai šī dalībvalsts saskaņā ar Pierādījumu iegūšanas regulas 2. panta 1. punktu ir norādījusi citas iestādes, kas ir kompetentas iegūt pierādījumus tiesvedības civillietās vai komercietās nolūkiem atbilstoši regulai? Ja ir, kādās tiesvedībās tās ir kompetentas iegūt pierādījumus? Vai tās var tikai pieprasīt pierādījumu iegūšanu vai arī palīdzēt pierādījumu iegūšanā, pamatojoties uz citas dalībvalsts pieprasījumu? Skatīt arī paziņošanu saskaņā ar Pierādījumu iegūšanas regulas 2. panta 1. punktu

Nē.

Lapa atjaunināta: 07/01/2026

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.